

**Письмо Клавдии Ивановны Белостоцкой на фронт мужу
Николаю Григорьевичу Белостоцкому**

Здрастуй, дорогий Гришо!

Вся наша сім'я б'є на фронті ненависних фашистів. Син Коля — на одній ділянці, Володя — на другій, а брати твої Ваня і Сергій – на третій. Всі вони мужньо і самовіддано захищають свою любиму Вітчизну.

Коли наше село Яма було захоплене фашистами, я заховалась від них у залізничній казармі. Та за місяць фашисти вигнали усіх нас звідси на холод.

Скільки жаху, звірств, розбою і знищань завдали нам фашисти! Не висловити всього.

Кров закипає ненавистю, коли згадаєш про чужоземців. Твого друга Трацевського і комуніста Дубенка вони розстріляли, секретаря колгоспу Кравченка і ще п'ятьох колгоспників по-звірячому закатували. Дружин партизанів – Шамойлову і Галушко із сім'ями погнали на захід. Усіх фактів розбою не перелічити: їх дуже багато. Вони викликають у кожного з нас жагу помсти.

Гришо! Надсилаю тобі фото сина Колі. Він чотири місяці був фронтовим розвідником. Уряд нагородив його медаллю «За відвагу». Подивися, який він, наш герой!.. Як мужньо і хоробро він б'ється за наш народ, за рідну Україну, за соціалістичну Батьківщину!

Твоя дружина Клавдія.

Публікується по: Дем'яненко, В. И. Сини полків: Нариси, листи, спотади, документи. – Київ : Молодь, 1978. – 144 с.